

Írás és cáfolat

Kataklizmákkal terhelt időszakokban fokozódik a történelem iránti kollektív érdeklődés. A válság miatt lázas ellenségkeresés, a fennálló problémák okainak kutatása is napirendre kerül, s ez ellenségképeket is szülhet. Egy példa s cáfolat a terítéken.

Bevezetés

A zsidók világméretű összeesküvésének gondolata meglehetősen régóta foglalkoztatja Európa közvéleményét. Válságos időszakokban - mint amilyen a forradalmi gondolatokkal terhelt századelő Oroszországban vagy a vesztes I. világháborút követő periódus Németországban - a "trón és az oltár" megdöntésére irányuló zsidó összeesküvés majd' tömeghisztériát eredményezett, amit egyes politikai erők felhasználhattak a hatalom megszerzésére.

Az antisze mitizmus azóta van jelen az európai közgondolkodásban, mióta a Római Birodalom keretet adott a zsidók tömeges bevándorlására. Azonban sokáig ez inkább egy vallási kisebbséggel szembeni vallási intoleranciából eredezett, hiszen a zsidó vallás előírásai nagyban eltértek a sokáig egyeduralkodó kereszténytől, ráadásul a közhiedelem szerint a zsidók voltak "Krisztus gyilkosai". Azt, hogy Jézus maga is zsidó volt, a közgondolkodás igyekezett elfelejteni, amit jól mutat, hogy a tradicionális Jézus-ábrázolás Krisztust mindig ágyékkötőben jelenítette meg, ami elfedte a zsidó nép szövetségét az Úrral, azaz azt, hogy az Isten fia körül volt metélve. A vallási előítéleteket csak erősítette egyes zsidók szembetűnő jóléte, ami a keresztény felfogás szerint erősen vitatható forrásból: uzsorakölcsönből, távolsági kereskedelemből eredt. A "zsidók gazdagok" sztereotípiát csak erősítette, hogy a zsidók zárt, jól elhatárolható közösségekben - gettókban - éltek. A szegény zsidó többséget nem igazán vették észre az uszítók, de a gazdag kevesek, kiknek királyok egész sora volt adósa, mindig szemet szúrtak.

A modern antisze mitizmus azonban egy új, igen súlyos váddal egészült ki: a zsidók egy világméretű összeesküvés keretében uralmuk alá akarják vonni az egész világot. A

nem-zsidókat kegyetlenül alá akarják vetni s mind gazdaságilag, mind morálisan a sárba akarják tiporni. Ennek az új elemnek a megjelenéséhez talán az 1897-es basel-i első zsidó világkongresszus szolgált ürügyül. Ez a nagy nyilvánosságot kapott kongresszus Theodor Herzl nevével fémjelzett cionista mozgalom kiterjesztését célozta meg. A cionizmus fő célja, hogy egy hazában egyesítse a világ zsidóságát, mély gyanakvást keltett egyes körökben. A cionizmussal a zsidóság már nem mint vallási felekezet, hanem mint nemzet jelent meg, s ez a törekvés szervesen illeszkedett a XIX. századi nacionalista eszmék sorába, talán nem véletlen, hogy maga Theodor Herzl is a nacionalizmus eszméje által leginkább érintett Kelet-Közép-Európában látta meg a napvilágot, és írta meg könyvét: a Zsidóállamot. Ez a politikai cionizmus egy zsidó szuperállam rémképét vetítette elő, hiszen a zsidóság igen fontos szerepet játszott a fejlett világ - Európa és az Egyesült Államok - gazdasági életében, elég ha csak a Rockefellerek mitikus gazdagságára gondolunk. A rémkép szerint, ha a zsidóság egyesíti erejét, gazdasági rabigába hajthatja az egész világot, szegénységbe és erkölcsi romlásba taszítva a nem-zsidókat.

A politikai antiszemizmus szerint a zsidókérdés világprobléma, amit jól mutat, hogy a zsidók számarányukhoz képest felülreprezentáltak az értelmiségi-gazdasági pályákon; erős faji öntudattal rendelkeznek; erős bennük az uralmi törekvés, aminek bizonyítékát látták abban, hogy az Ótestamentum szerint Jahve megígérte Dávidnak: utódai az egész világ felett fognak uralkodni, hiszen a zsidóság a "kiválasztott nép"; s vallásuk is faji alapon szerveződik. Ezek hát az ő érveik, s ezek az érvek igen erősen hatottak adott történelmi szituációkban, leginkább Kelet és Közép-Európában, Oroszországban és Németországban, természetesen Magyarországon is, hol a zsidóság vitathatatlanul komoly pozíciókkal rendelkezett a gazdasági szférában.

Fontos momentum továbbá a szabadkőművesség megjelenése. Egyre inkább elterjedt az a nézet, hogy a világuralmat a zsidóság a szabadkőművességen keresztül fogja elérni, hisz itt tömörülnek a zsidó hatalmasságok és az általuk lefizetett nem-zsidók, mégpedig abból a előre megfontolt célból, hogy titokzatos szerveződéseiken keresztül folytassák aknamunkájukat a fennálló rend megdöntésére.

A nyilvánosság elől elzárt s meglehetősen misztikus szabadkőműves páholyok a politikai antiszemizmus szemében tökéletesen megfelelték az összeesküvő, rendet bomlasztó szervezet szerepének. A páholyokban kétségtelenül a vagyonosabb réteg gyűlt össze, hiszen egy páholyhoz tartozás meglehetősen sok pénzbe került: a ruhák, a vacsorák, az anyagi hozzájárulás a közösség kasszájához komoly költségekkel járt.

A politikai antiszemizmus tehát már megtalálta az ellenséges eszmét - a cionizmust, mint a zsidóság világuralmi törekvését, és a szervezeti keretet: a szabadkőművességet. Már csak egy "eredeti" dokumentumot kellett fellelni a vádak igazolására, s ha nagy szükség van valamilyen bizonyítékra, az valahogy mindig elő is kerül - ezt a koncepciós perek is bizonyítják. Pjotr Racskovszkij meg is "lelte" a bizonyítékot, még "épp időben", ez a "bizonyíték" pedig a Cion bölcseinek jegyzőkönyve, avagy más néven a Cioni Jegyzőkönyvek, avagy egyszerűen csak Jegyzőkönyvek, megint más néven: A zsidó szabadkőművesek meghódítják a világot.

Először a Jegyzőkönyvek fontosabb fejezeteire térek ki, majd bemutatom azokat a tényeket, melyek azt bizonyítják, hogy az egész nem más, mint közönséges hamisítvány, melynek megalkotását egyes politikai körök érdekei motiválták.

Korábban a Sulineten

SDT - modern antiszemitizmus (momentán nem elérhető..)